

Jorn-Jacob Hoekstra

Voor de mooiste gezichten van Zutphen is het dit keer de beurt aan een man die in alle opzichten voldoet aan het beeld van een markant persoon uit onze stad. Hij begint te vertellen dat hij in Warnsveld geboren is, 45 jaar geleden. Vervolgens groeide hij op in Eefde, waar hij nagenoeg zijn hele leven tot op de dag van vandaag is gebleven. Hij ging er naar de lagere school en vervolgens in Zutphen naar het Isendoorn College. Daarna is hij in Nijmegen aan de universiteit bedrijfswetenschappen gaan studeren en bleef daar tien jaar wonen. Hij vertelt dat de overgangen van de ene naar de andere school of opleiding voor hem altijd lastig zijn geweest. Lachend voegt hij daaraan toe dat hij nou eenmaal iemand is van stabiliteit en vastigheid. ‘Daar doe ik het lekker op’.

Zijn ouders zijn inmiddels 82 en 83 jaar oud en hij woont met hen en zijn dochter nadat hij een tijd geleden ging scheiden, opnieuw in het ouderlijk huis. ‘En op die manier kunnen we een beetje voor elkaar zorgen’, zegt hij. De liefde voor zijn vak kreeg hij met de paplepel ingegoten. Op 12-jarige leeftijd ging hij al mee om een aantal uren te helpen in de viskraam van zijn ouders, op de markt. Eigenlijk weet hij niet beter, zijn opa begon al in Zutphen in

de oude wasserette, De IJsselstroom genaamd, met een vishandel. Dat was ook het ouderlijk huis van zijn vader. Na zijn studie in Nijmegen keerde hij terug en is vanaf dat moment volledig in het familiebedrijf gaan werken of zoals hij dat zelf zegt: ‘fulltime d’r an ‘.

Van die keus heeft hij nooit spijt gehad. Hij houdt van de handel en geniet vooral van alle contacten die hij er dagelijks heeft. Daarin zit de afwisseling die hij zelf prettig vindt. Doordat ze maar een klein bedrijf zijn, moet hij alles zelf doen.’ Je staat de haring schoon te maken, doet de boekhouding, en onderhoudt contacten o.a. met de groothandel.’ Naast zichzelf en zijn ouders werken er nog twee mensen binnen het bedrijf. Hij vervolgt :’Hoewel het vak van haring verkopen niet anders is dan sinds 1100 in Zutphen op de markt gebeurt, is er natuurlijk wel wat veranderd. De eisen waaraan je moet voldoen zijn veel strenger geworden. Vroeger werden er grote massieve blokken ijs bij het koelhuis gehaald. Tegenwoordig moet je o.a. elke dag de temperatuur van de koeling administratief bijhouden, wat terecht is,’ zegt hij. ‘De arbeidsomstandigheden zijn natuurlijk ook sterk verbeterd. Vroeger was je lang bezig om een kraam op te bouwen. Nu doe je de klep van je wagen open en sta je daar comfortabel’. Ik vroeg hem uiteraard hoe vaak hij zelf nog een haring eet. Lachend vertelt hij me dat hij hoopte dat ik die vraag niet zou stellen. Hoewel hij dol is op alle soorten vis, blijkt haring niet zijn meest favoriete soort.

Elk jaar in juni komt er de zogenaamde Hollandse nieuwe. In die periode is de groothandel zo druk dat je niet kunt kiezen welke vis je wil. Maar als de eerste drukte voorbij is, kan dat wel en is zijn bedrijf een van de weinige die buitengewoon kritisch kijkt naar de kwaliteit van de vis die ze voor de rest van het jaar inkopen. Dat doen ze door naar heel specifieke kenmerken van de vis te kijken. Gekeken wordt naar het vetpercentage, dikte en het zoutgehalte, het totaalplaatje moet goed zijn. Het moge duidelijk zijn dat zijn vader dan degene is die de vis ook proeft. Zijn vader doet dat tot op de dag van vandaag op deze manier, sinds september 1969. Zelf verwacht hij dit werk ook tot aan zijn pensioen te zullen doen. ‘Ik vind dit prachtig’, zegt hij lachend. Zijn 16-jarige dochter heeft daar andere gevoelens bij en zal het familiebedrijf waarschijnlijk niet voortzetten. Ze gaat wel eens mee en kan een haring schoonmaken, maar zal waarschijnlijk andere keuzes maken voor haar eigen toekomst. Daarmee zou er een einde komen aan het familiebedrijf.

In zijn vrije tijd is hij nog steeds met vis bezig, al is dat op een heel andere manier. Hij is een fervent visser en mag graag langs de waterkant zitten. Doordat hij hele dagen onder de mensen is, vindt hij het ook heerlijk om stil ergens in een rietkraag te zitten en kan intens genieten van een waterhoen die voorbij komt zwemmen. Daarnaast is hij, zoals hij zelf zegt, buitengewoon goed in niets doen en slapen, wat hij lachend een ondergewaardeerde activiteit noemt.

Ik vroeg hem welke cijfers zijn leven op dit moment van hem zou krijgen en zonder daarover na te hoeven denken roept hij dat dat een acht is. ‘Ik heb mijn beide ouders nog, mijn dochter die nog bij me inwoont, de zaak, en nu en dan een beetje vissen. Wat wil ik nog meer ? Heerlijk’. De goedlachse en buitengewoon vriendelijke visboer die je al lang

hebt herkend als je wel eens een visje eet, is natuurlijk de enige, echte Jorn-Jacob Hoekstra !